

[Norlev.]

for Byggeri, ofte synes ganske forbigaaet. Man mener, det kommer jo nok, men det er dog et stort Spørgsmaal, som vi maa betænke alvorligt. Kyndige Folk har hævdet, at man allerede før Krigen brugte 50 pCt. mere Træ i Verden, end der kan fremvokse i samtlige Verdens Skove. Jeg læser i sidste Nummer af Finanstidende, at efter kyndige Folks Udsagn kan vi ikke i 1946 vente mere end ca. 25 pCt. af den Træeksport, der fandt Sted før Krigen. Det er Materialer, det gælder om og ikke Penge, naar man skal bygge, og vi kan meget let blive stillet over for Spørgsmaalet om ikke alene at arrangere vor Bybebyggelse, saa vi undgaar de Menneskepekahuse, som vi nu har her i København — disse store Lejekaserner er noget, vi har lært af Tyskerne —, men vi bliver ogsaa stillet over for Spørgsmaalet om at finde en ny, billigere Boligtype, saa vi kan afhjælpe den herskende Bolignød.

Hvis det skal lykkes, er der en Ting, der er nødvendig, og det er ogsaa at føre en ny Jordpolitik. Bygninger skal nu engang staa paa Jorden, og hvis vi tillader Spekulationen at lægge sin klamme Haand paa den Jord, der skal bruges til Nybygninger, har vi paa Forhaand lagt store Hindringer i Vejen for Fremtidens Byggeri.

Jeg nævner dette som Eksempel paa, hvordan vi i Fremtiden kan blive stillet over for helt nye Problemer. Det gælder ikke mindst paa Samfundskonometriens Omraade. Det vækker dydig Forargelse og Forfærdelse, naar det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen og hans Parti taler om at afskaffe privat Ejendomsret. Men denne borgerlige Dydighed har aldrig følt sig forarget over, at Ejendomsretten er afskaffet med Hensyn til de samfundsskabte Jordværdier og med Hensyn til Beskatningens Rovdrift paa Indkomst og Arbejds løn. Det erkendes fra saa godt som alle Sider, at disse Jordværdier er ikke skabt af enkelte Mennesker eller enkelte Klasser, men ved hele Samfundsarbejdets Udvikling; alligevel lader man glat væk Udbyttet deraf, mindst 300—400 Mill. Kr. aarlig, være et Spekulationsobjekt og en Lotterigevinst for den besiddende Klasse — til Byrde naturligvis for de besiddelsesløse. Hvis man anser Kommunismen for at være farlig — og det Spørgsmaal vil jeg ikke drøfte her —, maa man betænke, at den Saboterer af Ejendomsretten, som de Partier, der oprettholder det nuværende Jordmonopol, gør sig skyldige i, er langt mere farlig; thi den Politik maa og skal skabe Kommuniste.

Jorden er vor Arbejdsplads, og skal der føres en Politik, kan nedbringe Produktionsomkostningerne og føre til lavere Priser, maa vi frigøre denne Arbejdsplads for at være et Spekulationsobjekt for private Interesser. Vi maa inddrage Udbyttet af samfundsskabte Jordværdier i Samfundets Kasse og derved faa Midler til at kunne opheve de Toldskatter, hvis varefordyrende Egenskab er aabenbar for enhver, der kan læse, hvad der f. Eks. staa paa enhver Cigaret pakke og paa Biografbilletterne. Skattesnyderi kan og skal aldrig forsvares; men naar Staten respekterer Ejendomsretten saa lidt, som den gør, ved først at bortskænke sin naturlige Ejendom, de samfundsskabte Jordværdier, til privat Spekulation og saa søger Midler til sine Udgifter ved paa alle mulige og umulige Maader at stikke Skattehaanden dybt i alle Borgeres Lommer, er det ikke underligt, om Moralbegreberne forvirres. Det er dog almindeligt anerkendt, at den, der sparer, gavner Samfundet. Som Belønning faar han Lov til at betale Formueskat. Hvis han derimod drikker sine Penge op, saa han til sidst maa søge Socialkontoret, har han Ret til at faa Tilskud fra Samfundet. Det er ikke underligt, om Begreberne forvirres af et System, der straffer den samfundsgavnige Sparsommelighed, men belønner Ødselhed.

I den højtærede Finansministers Tale var der ingen Antydning af, at han indsaa Nødvendigheden af en økonomisk Nyorientering. Vi i Retsforbundet mener, at en saadan er bydende nødvendig og vil komme, og der er kun to Muligheder. Med den Forringelse af Realværdierne, som er sket under den tyske Besættelse, er Jordværdierne blevet et endnu mere betydningsfuldt Led i vor Realkapital end før, og enten gennemfører man efter Retsforbundets Principper Ejendomsretten helt, saa den ogsaa kommer til at gælde vort største Aktiv, Landets Jord og de samfundsskabte Jordværdier, idet man lader Erhvervslivet arbejde i Frihed, eller ogsaa faar vi den Socialisering med Ophævelse af al privat Ejendomsret, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen er den mest fremtrædende Repræsentant for. Thi den nuværende Tilskudspolitik, som jeg altsaa paatalte i min Omtale af Renten, holder ikke i Længden.

Statsministeren (Knud Kristensen): Jeg har nu haft Ordet to Gange under denne Finanslovsdebat og har derunder udtrykt mine Tanker og Meninger og Opfattelser af de Spørgsmaal, som har ligget for, for saa vidt det har været naturligt for mig at gøre